de ovend

7e jaorgang no. 6

de Ovend

zeuvende jaorgaank no. 6 december 1979

"De Ovend" is dé Stellingwarver culturele uutgifte, mit de naodrok op Stellingwarver schrieveri'je, taelkunde, volkskunde en historie. "De Ovend" wodt uutgeven deur de Stichting Stellingwarver Schrieversronte, en verschient ien keer in de twie maonden.

Adm. Johan Veenstra, Binderweg 3, Ni'jhooltpae, till. (05610) 8252
Red. Henk Bloemhoff, Boverweg 15A, Ni'jberkoop, till. (05163) 371, of: (050) 120154
Bureau-red.: Pieter Jonker, bureau Stichting Stellingwarver Schrieversronte, Meulehoeve, Bongheer 1, Postbusse 138, 8430 AC Oosterwoolde, till. (05160) 4533
Tikwark: Henk Kroese, Oosterwoolde.

Veur de vrede

Op de bi'jienkomst
tegen oorlog
en atoomwaopens
vochten de meensken
veur de
discussiemicrofoon
om 't hadste
veur heur geliek...

Johan Veenstra

Laurens ten Cate:

Vrundelik, mar niet tevreden

De kaans bestaot dat d'r hier t' aovend meensken binnen, die heur vergissen. Vaeke bin de dingen aanders as dat ze lieken. Vanaovend lieken de dingen mooi, ienvooldig en overzichtelik: leden van de Stellingwarver Schrieversronte lezen veur uut eigen wark. Wie weten wil welke gedichten en verhaelen ze in de Stellingwarven schrieven en hoe dat klinkt, die moet vanaovend kommen. Dat is wel waor, mar daor gaot et toch niet hielemaole omme. De Stellingwarver Schrieversronte is niet allienig mar een gezelschop schrievers van poëzie en proza, mar toegelieke ok een soort aktiegroep. Die meensken hebben een "ideologie", om dat angstwekkende woord mar evenpies te bruken. Ze kommen op veur een goed recht. De leden van de Stellingwarver Schrieversronte schrieven niet alliend verhaelen en gedichten, mar ok nota's en adviezen. Wie daor et fijne over an de weet kommen wil, die kan mar et beste in verbiening perberen te kommen mit et sikretariaot. En doe d'r een postzegel veur antwoord bi'j, "want schrijvers zijn arm" en schrievers ok.

De leden van de Stellingwarver Schrieversronte bin vrundelik, mar niet tevreden. Ze hebben in heur nota's uutlegd waoromme. Ze vienen, dat et Stellingwarfs en de Stellingwarver kultuur niet an heur trekken kommen. Ze verlangen, dat et Stellingwarfs as tael kend wodt, erkend en acht. Niet alliend deur schrievers en dichters. Nee, ok en veural deur gewone meensken, die de tael bruken in en bi'j alle lotgevallen die van belang binnen. Bi'j liefde en haot, bi'j geboorte en dood, bi'j leven en welwezen. En meer nog dan deur de gewone meensken moet et Stellingwarfs as tael erkend wodden, acht en veural bruukt veur alderhaande overheden en hoge mieters: in et onderwies en in et verkeer tussen meensken en gemiente. Daor mekeert van alles an.

Et bin de bekende verschiensels, die men overal waor-

nemt, waor as spraoke is van volkstael of van streekdialekt. D'r is een felle stried an de gaank tussen heur, die et heur goeie recht vienen in heur leven gebruuk te maeken van heur eigen tael en de "hogere machten" die belang hebben bi'j ienvormighied. Ienvormighied is makkelik veur heur die de baos binnen of de baos speulen. De baos wil niet begrepen wodden, mar geheurzaemd. Hi'j streeft hoogstens naor begriepelikhied as die de geheurzemhied bevoddert. Alle regeringen in alle lanen weten al lange, dat ze veule makkeliker heur maacht uutoefenen kunnen as ze niet hinderd wodden deur et idiote verlangst van de meensken naor uutleg en verklaoring. De kaans op niet begriepen en dus de kaans op vraogen naor uutleg wodt groter naormate d'r binnen ien "territoir" meer taelen praot wodden. Dat maekt ok de kaans op tegenpraot weer groter. Dat is vervelend.

Taelverscheidenhied vergroot de kaans op kritiek en dus moet taelverscheidenhied meden wodden. Elke overhied, elke regering veural het nog een aander argument. Et is wel een nep-argument dat hielemaol niet gelt, mar et wodt de hieltied bruukt. Et gaot zo: et plak waor de regering zetelt, is vule belangrieker as elk plak en wel om de ienvooldige reden dat de regering juust in dat plak zit. D'r is in Nederlaand mar iene stad. Dat is de Raandstad. Wat as daor gebeurt is de norm veur alle meensken in et laand. Die moe'n niet zeuren. Ze moe'n niet bevongen wodden deur et kwaolike verlangen naor erkenning. Erkenning komt heur allienig toe, as ze heur dubbeld en dwas bereid tonen om heur daele te geven. In alles. In gezindhied, in opvattings en veural in gedrag. Zeker ok in taelgedrag.

De laandelike overhied maekt heur taelgebruuk tot norm veur taelgebruuk van iederiene over wie zi'j de baos is. Dat wodt zo now en dan zwakkies bestreden, mar om die tegenstaand monddood te maeken is d'r een goed middel: doen asof die aanderen niet bestaon. Doodzwiegen dus. Et is in Nederlaand, krek liek as in alle aandere zogenaemde "demokratienen", onmeugelik te praoten zo aj' bekt binnen. De Friese leden van et nationale parlement praoten daor gien Fries. De Stellingwarver Teun Tolman het nooit Stellingwarfs praot op et Binnenhof. Alle meensken die in huus,

in heur gezin, in liefde, geboorte, ziekte en dood een aandere tael praoten as et nationale "Hooghaarlemmerdijks" valen onder ien en dezelde verdoemenis: bekholen of vremd gaon. En dat doen ze dus: vremd gaon.

t' Aovend kuj' zien en heuren dat et ok hiel aanders kan. Dat leren jim de leden van de Stellingwarver Schrieversronte. Ik hope, dat jim uut heur optreden de ienigste juuste konklusie trekken: praot zoas et jow veur de bek komt. Of, as jim dat nettieser vienen in disse nette ruumte: laot je niet monddood maeken. D'r bin meer waorheden as de Haegse. Vaeke vule beter as de Haegse. D'r bin meer taelen as et Hollaans. Vaeke vule bruukberder as et Hollaans. En d'r is hielemaol gieniene die et recht het jow de meugelikhied of te pakken om dat wat as jow op et hatte ligt in gien aandere tael te zeggen as in jow eigen. Daoromme weensk ik jim toe: goeie aandacht en veul plezier. Mar veural: goeie woede.

(vertaeling: Oene Bult)

(Uutspreuken bi'j een rede op een Stellingwarver aovend, in De Reade Swetser in 't Vene.)

Oolde naemen in ni'je verpakking

In een instuurd stok in de Ni'je Oost-Stellingwarver heb ik een jaor of vieve leden betoogd dat et geven van oolde historische naemen an ni'je straoten in et algemien toe te juichen is, mar dat d'r toch niet altieten op lieke gelokkige wieze een keuze maekt is (24 jan. 1974). Doe mossen de ni'je straoten op de gronden van de oolde Boerestreek in Appelsche nog anlegd wodden, en naemen kriegen. Ik had niet verwaacht dat goenend heur van mien geschrief wat antrekken zollen, mar toch het et mi'j verbaosd dat d'r bi'j de naemen mit "steegde" (waor ik overigens niks op tegen hebbe) iene is, die d'r beslist niet wezen mos: "Huissteegde". Een steeghde was neffens De Jong (Fryske Plaknammen No. X blz. 60-61) een laene, van de

boerderi'jen naor et Aachterlaand. Hi'j miende dat d'r verscheiden van zokke laenen west weren, mar nuumde d'r mar twieje: de Marschsteeghde, wat now de Smidslaene is, en de Aenboomsteeghde, die naor de maoden leup. Mar op de Oosteres lag ok een stok bouwlaand, dat hiette De huissteeden, en daorin ston et woord stee of stede, dat plak betekende, en dat nog betekent in et Stellingwarfs (zie: huusstee = bouwterrein, of legerstee = grafstee). Dit het mit steegde niks te maeken; dat is et Nederlaanse steg. En daoromme is disse naeme een "onzinnige" kombinaosie. Wi'j hebben now in Appelsche allienig nog de Broggelaene (mar die naeme is pas ontstaon doe in Appelsche et Stokersverlaot bouwd is (1819)) en et Smidslaentien (en dat is ok van nao 1820). Mar d'r hebben vroeger veul meer van disse laenen west, zonder naemen, en ik daenk dat et woord "laene" in et plak kommen is van et ooldere steeghde. D'r moet over dat Aachterlaand, dat De Jong nuumde, nog wel es meer naozocht wodden, en dat hoop ik inkotten nog es te doen.

Indertied heb ik ok bezwaor maekt tegen de keuze van Ravenswoud as de naeme veur een pat van de veenkelonie Appelsche, omdat die naeme een maeksel was van de meerderhied van de Raod, die miende, dat et historisch juste Ravensmeer wel es tot de minder plezierige uutspraok van raven-smeer leiden kon. Et ni'je dörp hadde dus nuumd wodden moeten naor een meertien dat vroeger in et vene legen hebben mos. Dat was temeensen de miening van de veurstellers. Ik bin bliede dat ik now mien veurnaemste bezwaor tegen Ravenswoud intrekken kan. Want wat is et geval? Een posien leden kreeg ik toevallig een kaorte in 'e hanen uut et jaor 1768; een kaorte van de hoogvenen van Witten en Halen, tekend deur de vaandrig J. Stakmans van et Batallion Orange in Drenthe, beëdigd laandmeter, in opdracht van Drost en Dippeteerde Staoten van de Laandschop Drente. Die kaorte is biezunder mooi overleverd. En wat zien we daor op? In de Markte van Witten, vlak bi'j de greens van Frieslaand en Drente, en tegen et veld van Veenhuzen an, ligt een hiele groep plassen en poelties, mit de naeme Ravensmeren! Trouwens dat hiele Drentse veengebied zit vol mit meerties en poelen, vaeks ok mit de naeme Esmeer,

as ze dichte bi'j iene van de essen liggen. Op datzelde plak vienen we now nog et Esmeer, dat veurig jaor bi'j et Fochtelerveen voegd is as netuurbescharmingsgebied. Die voonst brocht mi'j d'r toe es een peer aandere kaorten te bekieken, die ongeveer in dezelde tied maekt binnen: de kaorten van de Friese laandmeter Rutger Sybesz, uut De Gerdiek van 1764 en 1765. Veural die van 1764 is interessaant: die is maekt in opdracht van Livius Suffridus Lycklama à Nijeholt, grietman van Opsterlaand, en Daniël de Blocq Lycklama à Nijeholt en "medeparticipanten" - dat weren dus de "Heeren Compagnons"! Et is een tot in de kleinste details uutwarkt geval en et hiele hoogvene is uutmeten en peild, dat overal percies te zien is hoeveule klien, zwatte en grauwe, d'r zit. En now de verrassing: in et hoogvene van Appelsche ligt wel een meertien, mar dat hiet niet "Ravensmeer", Mar Witte Meer! Et kan reer lopen in de wereld: as et gemientebestuur indertied disse kaorte zien hadde, dan was Ravenswoud now misschien Wittemeer west.

En toch: ze hadden geliek mit heur keuze, want op diezelde kaorte staon vlak bi'j dat Witte Meer drie boompies tekend, en wat staot daorbi'j? Jim raoden et nooit: Ravensboomen! Wel gien "woud", mar toch Raven! (Alle drie kaorten bin in et Rieksarchief in Liwwadden, in et Archief van de Opsterlaanse Veencompagnie).

Naarden, oktober 1979 Gerke P. Mulder

Loop es mit over 't knuppelpattien

Mit daank an oonze vrundelike gids de heer Klaas van der Weg.

Et knuppelpattien bi'j de Scheene is d'r niet altied west, en het daor ok een aandere tied kend. Vroeger was de Scheene de heufdaore van de gemienschop NOVA/TRINDA! Daor wodde vrot en warkt, baggeld en uutveend, bakt en slaacht, smeed en bouwd, d'r zal een scheerbaos woond hebben en d'r was een echte hellingbaos. In et cefé "De laat-

ste stuiver" konnen de meensken heur riekdom kwiet. Dat huus staot d'r nog mit naeme en al. In de Scheene veerden vroeger de baggelboten, de winkelman en et potschip. Et product turf uut disse streken wodde hier veur vervoer veerderop in grotere praemen en bokken laeden. Et pad was d'r vanzels ok al, et kende een hiele bedrievighied, mar hiette doe nog gien knuppelpattien. In disse biezundere wereld kuieren wi'j over de nog overbleven ribben. D'r bin keurige paolties overhenne legd, dus vandaor de lollige naeme "knuppelpattien".

Et is de muuite weerd om hier es te kieken, want al disse wilde flora is een sprokien geliek. Toch evolueert disse wereld ok en zodoende is alles an veraandering onderhevig. D'r bin al stokken weer dichte gruuid, daor kuieren now de fesanten en de hatten. Et pattien leit tussen maanshoge braandnettels, die plak laoten hebben veur de prachtige blauwe stiekels. De trotse zwanebloemen riezen hoge uut et waeter mit heur rooie koffieboonachtige schaarms. An de kaante van een klein tochtslotien bluuit et wollegrös, wat we ok niet meer zo vaeke tegenkommen. Daor gruuit ok een soorte grös mit pyramidevormige ploemen, die een rood/violetachtige gloede hebben en deur oonze gids florin nuumd wodt. Werkelik hatstikke mooi! In de Scheene bluuien de varkensbloemen en hiele velden waetergentiaan in gele kleuren, mit kleine ovaalronde blatties. De wallen bin brokkelig, mar welig versierd mit blauwe wikke, zulverschoon en de scharpe zegge. Een inkelde pinksterbloeme, die wat verlaet is, bluuit nog. Grote boeketten waetermuur zorgen ok mit veur disse algehiele bruidstooi. De naostliggende grösakkerties hebben vaaste gien keunstmest kend, want ze pronken mit prachtige blauwgrössen, stevig en scharp, sierlike benten en bluuiende rusken! Wussen jim dat rusken bluuien konnen?

De Scheene kronkelt d'r lustig op los en toont oons iederkeer weer een aander panorama. Sommige huzen tussen de wallen en bomegroepen doen nog daenken an vervleugen tieden. Wel bin d'r goenend van opknapt en die wo'n bruukt as vekaansie of weekendhuus. D'r is niet zoveule permanente bewoning, hoewel een inkelde al. De boties liggen te dromen bi'j de steigers en de viskers hebben et hier

ok vunnen. Oonze schoenen risselen deur de smalle en briede weegbree, dat hier poddeblad nuumd wodt. Een betien dieper in 't lange grös pronkt de rooie en witte klaover, laankuut rekkend naor de zunne. Veerder uut de wildernisse klinkt et wat zwaormoedig andoende "koekoek... koekoek..." Et pad hier hiet et "Koninginnepad", omdat Koningin Juliana hier een bezuuk brocht het.

De Scheene lat oons genieten van zien charmante dri'jbroggies, waor we makkelik over kunnen. An 't pad bin hier en daor baanken en picknicktaofels daele zet. De kamperfoelie bluuit rood en rose, de akkerwinde weeft alles anmekaander, mit zien fleurige hempies of wel pispotties. De brummelpollen beloven ok al wat, mar dat is nog te vroeg. Et is hier een wondermooie wilde wereld, een sprokieswereld, waor jow zo een ure of wat te zuke brengen kunnen. We zullen hierbi'j "Nijtrijne" zien eigentiedse naeme mar weeromme geven! Mar NOVA/TRINDA klonk toch veul romantischer, of niet dan?

Peggy Klinkhaemer

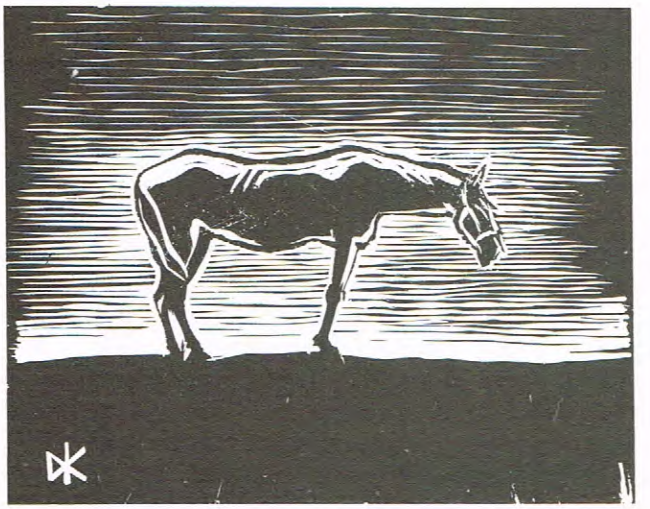

Een hooltgravure van Dirk Kerst Koopmans

Et leven is lang zo gek nog niet

A Ok de meerst réchtse vrouw
het zo now en dan een rooie tied.

B Vrunden:
Zo lange aj' niet op ze rekenen
valen ze meerstal wel mit.

C Et hadde feit dat mesienen
in disse tied
een de hieltied vaaster plak innemen
zet et meensdom
op de hieltied lossere schroeven.

Arp Ernst

Mementopnaeme

De rietsnieder rustte op 't karkhof
al 3 jaor en 4 maond
hi'j was een goed meenske

de melkrieder rustte op 't karkhof
al 2 jaor
hi'j was een goed meenske

de schoelejuffer rustte op 't karkhof
al 1½ jaor
zi'j was een goed meenske

de turfstikker rustte op 't karkhof
al 9 maond
hi'j was een goed meenske

de netaoris rustte op 't karkhof
al 1 weke
hi'j was een goed meenske

de huusvrouw rustte op 't karkhof
al 3 daegen
zi'j was een goed meenske

de tuunman rustte op 't karkhof
al 39 menuten
hi'j was gien goed meenske
want
hi'j moch d'r mar 30 nemen
van de baos.

Arp Ernst

Stellingwarver Pornografie

Ooeeh
zo
traaooge

trok
Battus
de
kleren
uut
van
zien
voegelverschrikker.

Arp Ernst

STICHTING
STELLINGWARVER
SCHRIEVERSRONTE

Krummelties

- Begin jannewaori het et Schrieversronte-bestuur een gesprek mit de Centraole Kemmissie Fries over de pesisie van et Stellingwarfs (H.Bl.).

- Nao 1 jannewaori moe'n we et stellen zonder oonze mitwarkers Henk Kroese en Egbert Hoekstra. De eerste is benuumd bi'j de gemiente Oost-Stellingwarf; de twiede bi'j Boll en Sharp in Wolvege. Wi'j daanken heur beide veur alle wark dat ze mit zoveul nocht en vliet daon hebben. Egbert warkte nog niet zo lange bi'j oons, Henk al wat langer (van 1 okt. 1978 of). Veural Henk het de tied had en ok zoveul daon dat hi'j hielemaole eigen wodden is, ja alderdeegst de heufdmitwarker bi'j verschillende gelegenheden op een hiele goeie meniere vervong. Wi'j weensken beide mitwarkers veul succes in heur ni'je wark (P.J./H.Bl.).

Even weeromme nog naor 1979: de eupening van oons bi'jkantoor in Steggerde (foto: Anne de Vries (Ni'je Oost-Stellingwarver/Anpakken)), en mitwarkers mit oons boekekraompien in de zommer (foto: Jurrie Trip).

Autokarkhof

Een deuke in de bumper,
een kepotte aachterbaand,
zomar van de straotweg of
en diepe in de sloot belaand.

Een gruun verwrongen deure,
een aachterbaank vol glas,
't was dit keer niet de rem,
hi'j drokte op et gas.

Een bloedspatt' op een veurraem,
een stuur, een toefte haor,
nee, hi'j zag de bocht niet,
de klap was him te zwaor.

Een rooie mit iene deure,
een zwatte zonder ruut',
hi'j zat hielemaol beklemd,
nao uren kregen ze 'm d'r uut.

Op zien graf gien rozen,
gien woorden over moed,
gien traonen, zwatte kleren,
alliend een poele bloed.

Harmen Houtman

Et pepermuntdeusien

(Kastverhael)

De oolde vrouw ston wuivend in de deure heur trouwde dochter nao te kieken. Doe die de hoeke van de straote omme was gong ze naor binnen, en dee de deure op de knippe. Mit hiel veurzichtige passies gong ze weer naor heur kaemertien weeromme. Ze pookte et zwatte jotien wat op en docht bi'j heur zels: wat een goeie Matsje toch altied. Wat hadde zi'j heur oolde Mem toch weer mooi hulpen. De kaemer veur de Kastdaegen nog een goeie beurt, en dan dat mooie Kastboompien nog. Wat hadde Matsje d'r toch slag van om zo wat veur mekaander te maeken. Tevreden gong ze in heur makkelike stoel bi'j et veenster zitten, en keek nog es eventies naor buten. Och wat was et toch min weer buten.

Matsje kon now wel weer thuus wezen, want die mos ok neudig mit et aovendeten an de gang. Mar ondaanks de drokte in heur eigen huusholing hadde ze toch altied nog wel wat tied veur heur mem om die now en dan een haantien te helpen. En 't oolde meenske mos iederkeer naor et versierde boompien kieken. Ze hul zo van een versierde boom altied, al van kiend of an. En heur gedaachten gongen weer weeromme..... Inienend kreeg ze een idee. Muuilik kwam ze overaende, gong naor de kaaste toe en trok een lae los. Al hiel gauw vun ze wat ze zocht. Ze nam et mit naor heur stoel. Veurzichtig legde ze et op heur schoot: et hoolten pepermuntdeusien en et rose postleinen ooldeklonjeflessien. Veurzichtig streken heur oolde hanen d'r over henne. Och, et zol nog best in heur Kastboom hangen kunnen. De varve was wel wat van 't deusien ofsleten, en de bloempies op et littien weren ok zo dudelik niet meer. Mar ze zol et toch mar in de boom hangen. Ze zag heurzels weer as een klein maegien bi'j die grote Kastboom staon, an de haand van de juffer. Ze kon et eerst van alle kiender een kedogien van de Kastboom uutzuken. Ze wus wel wat ze kiezen zol. Daor boven hoge in de toppe hong een klein rond deusien, dat wol zi'j oe zo graeg hebben as..... zi'j et

eerst kiezen moch. En warkelik, heur naeme wodde et eerst ofreupen. Ze heurde et nog de juffer zeggen: "Matsje, kom ie mar es eerst, ie meugen eerst kiezen veur een kedogien, want ie hebben elke zundag et psalmvassien vlot opzegd, en gien inkelde keer verzuumd." Juffer leup doe mit heur an de haand, rondom de boom en leut heur al et moois zien. Ze mos heur mar goed bedaenken. Mar ze hadde al gauw naor boven wezen, en zegd: "Dat pepermuntdeusien." Juffer leut heur veul groter en duurdere presenties zien. Kiek es, disse mooie poppe mit slaopogen, of disse ni'jdeuze mit klossies gaoren en een schere, of zoe'n dik boek mit goolden letters op de blauwe omslag. Mar ze bleef et pepermuntdeusien anwiezen. Meester hadde et doe mit een lange stok uut de boom haeld. Juffer hadde heur bi'j et pepermuntdeusien liekewel de ni'jdeuze mit et sleuteltien ok nog geven. Och, och, wat vun ze dat toch mooi, veural dat spiegeltien an de binderkaante van et lid, en dan al die mooie gekleurde klossies gaoren. Mar et pepermuntdeusien vun ze toch et mooiste. Doe ze weer naor heur plak gong en weer tussen de aandere kiender zat, kreeg ze ok nog een tekstkaortien om veur te lezen: Jesaja 41.10. "Ik stark jow, ok helpe ik jow, ok ondersteun ik jow mit mien reddende rechterhaand."

Disse tekst had ze nooit vergeten. Et oolde meenske nikte. Nee, nooit vergeten. Wat hadde ze toch eigenlik een zwaor leven aachter de rogge. Ze hadde zo vaeke an die tekst docht. Wel hadde ze een beste geleuvige man kregen en mit heur beidend hadden ze wel een stokkien brood had. Mar ze hadden veul ziekte en verdriet mitmaeken moeten. In muuilike ogenblikken hadde ze vaeke de tekst opzegd veur heur man en heurzels. Dan niet mit zoe'n heldere stemme, mar wel mit geleuf en vertrouwen en ze hadden vaeke de traonen in de ogen kregen. Ok hadden heur man en zi'jzels heur wel es ofvraogd, of de ziekte en et starven van de kiender nog verbaand hebben kon mit et draankmisbruuk van Pake. Mar gelokkig, heur man bruukte nooit starke draank. Van heur vief kiender weren d'r drieje sturven. Allienig Jan en Matsje weren d'r overbleven. Jan was mit zien huusholinge naor Canada gaon. Eigenlik was Matsje d'r allienig mar overbleven. Et was hiel stille wodden, doe ok nog

heur jongste dochter sturven was. Zi'j weren hiel bliede mit dit naokommertien west. Et was een lief zaacht kiend west.

Doe zi'j veertien jaor was, eupenbaorde him een roggemargontsteking, waordeur ze verlamde. Vieftien jaor hadde die ziekte duurd. Et was een lange liedensweg west veur kiend en Mem. Zi'j was altied et zunnegien west in huus, en hadde veur ieder altied een vrundelik woord had. Heur klonjeflessien waor ze zo an gehecht was ston altied op et taofeltien bi'j heur ruststoel. 't Was ok een presentien van de zundagschoele west. Wat was Antien d'r bliede mit west. Et mooie rose postleinen flessien lag now bi'j heur op de schoot. Op de veurziede ston een goolden ingeltien, en op de aachterziede een goolden steerntien. Antien hadde vaeke an Mem vraogd, om een verhaeltien te vertellen van et goolden ingeltien of et goolden steerntien. Dat dee zi'j dan wel.

Zo bleef et oolde meenske zitten te miemeren. As een film trok heur leven an heur oge veurbi'j. Ze was now oold wodden. Mar ze hoefde niet allienig weeromme te zien naor 't verleden, nee gelokkig niet. Ze hadde ok nog een toekomst, hier boven bi'j de Heer. Doe zundagmorgen in de radiokarkdienst zongen wodde: "Op U mijn Heiland blijf ik hopen," hadde zi'j nog perbeerd om mit te zingen, mar et wol niet best meer mit heur gebreuken stemme. En heur gedaachten gongen naor boven. Zi'j voolde de hanen in heur schoot, naost et pepermuntdeusien en et klonjeflessien. En zo bleef zi'j een hiele tied zitten. Et flessien gleed van heur schoot of. Mar ze markte et niet.....

Laeter op de aovend wodde d'r anbeld. Iene van de kleinkiender ston veur de deure. Hi'j kwam even naor Beppe heur Kastboom kieken. Mem hadde bi'j et aovendeten verteld dat zi'j daegs bi'j Beppe west was, en ok een Kastboompien versierd hadde. Jan wol eventies kieken. 't Was toch dichtbi'j. Et duurde wel lange veurdat de deure los gong. Zol Beppe now al op bedde wezen? Zi'j kon best mu west hebben van dat gescharrel van die dag. 't Leek ok allemaol zo donker in huus. Jan hadde vergeten de sleutel mit te nemen van Beppe heur huus, gauw even weeromme. Doe Matsje van Jan heurde dat alles donker was, hadde ze gien rust meer. Vlogge

gong zi'j d'r henne. Doe ze d'r binnen stapte bleef et stille. Ze stak et locht an en gong de kaemer in. Daor zat Mem bi'j et veenster in heur makkelike stoel, de hanen in de schoot, en op heur schoot et bekende pepermuntdeusien. Matsje kwam dichterbi'j. Ze zag op de grond et stokkende klonjeflessien liggen, en begreep iniens dat Mem sturven was, hennegaon naor 't oord van rust en vree. Tiedens de Kastdaegen ston Beppe opbaord in heur kaemer. Matsje hadde beslist dat et gien rouwkaemer mit veul zwat wezen zol. Dat was niet in Beppe heur geest. An 't heufdaende van de baor hadde Matsje et versierde boompien zet, mit bovenin et pepermuntdeusien. De scharven van et klonjeflessien hadde ze op een buusdoek onder et boompien legd. Dudelik was et goolden ingeltien en et goolden steerntien te zien.

Op de middag van 't Kastfeest was Matsje mit heur man en kiender in de starfkaemer van Beppe, om daor toch mar Kastfeest te vieren. De keersies wodden ansteuken in et boompien. Heit las veur uut de Biebel: Lucas 2. vas 1-20. Ok zongen ze Kastlieties. Matsje vertelde nog een Kastverhael, en doe dat uut was weren ze allemaol een ogenblik stille, en ieder hadde zien eigen gedaachten. De kiender keken naor de lochies en treurden niet, want Beppe was now in de hemel. Heit keek naor zien vrouw, en toegelieke weren ze daankber veur disse mem. Matsje keek heur man an, ston op en nam Beppe heur karkboekien, en sleug et eupen. Ze hoestte even en zee: "Now moe'n jim even luustren, dan gao ik iene van Beppe heur vassies veur lezen."

Jezus uw verzoenend sterven,
Blijft het rustpunt van ons hart,
Als wij alles, alles derven,
Blijft uw liefd' ons bij in smart.
Och wanneer mijn oog eens breekt,
't Angstig doodzweet van mij leekt,
Dat uw bloed mijn hoop dan wekke,
En mijn schuld voor God bedekke.

Doe bleven ze nog even zitten, tot de keersies uut-

braand weren. Bi'j et naor huus gaon, zee kleine Gesien: "Et was toch nog wel een mooi Kastfeest."

Vrouw Bult-Buldstra

(op eigen meniere naoverteld van een oold verhael uut een oold kraanteknipsel)

Eerdse liefde

Et locht in mi'j
wodde vuur
waor vuur is
is vertering
et is van kotte duur
aanst waacht mi'j de ontbering

mar eupen zal ik blieven
veur aosem en veur wiend
die ask' en stof verdrieven
opda'k et Locht weer vien.

Engelhard Klomp

De betekenis van et woord
is onder eren
dat betekenis een woord is.

Engelhard Klomp

Tussen hemel en eerde

Voegeltien in boom
zong om bi'j te dromen

in droom
zong voegeltien in boom.

Engelhard Klomp

Nog es "Haarm"

An dit boekien he'k al een protte wille had. Et schrieven was een plezier, de mitwarking van de meensken van de Schrieversronte kan niet beter, de meniere waorop mi'j et eerste exemplaor in hanen speuld wodde was mi'j krek naor et zin en de bi'jienkomst slim gezellig. Et boekien vun vlogge zien weg, om kot te gaon: van alle kaanten kan ik tevreden wezen. Dat ik bin mit vaort uut aende zet mit et schrieven van et twiede diel, mar deur omstaandigheden stoekt dat now even.

Waoromme ik nao al dat feestelike d'r hier in De Ovend op weeromme kom, het een peer oorzaeken. Aldereerst wil ik de redaktie daank zeggen veur de woorden van lof over dit boekien; wat overtrokken, donkt mi'j, mar toe mar. En dan die meraokels mooie foto van de schriever! Die Van Nieuwenhoven kan d'r wat van! Tussen haokies: kan iene van de heufdmannen in de Schrieversronte mi'j ok helpen an een Stellingwarfs woord veur "flatteus"?

Mar wat hier boven staot, daor is et mi'j aenlik niet om begonnen. Bloemhoff het in de laeste Ovend et boekien bespreuken en Harmen Houtman dee dat in et Fries Laandbouwblad. Alweer: wat is et Stellingwarfs woord veur "recensie"? En now is et, mien ik, gien gewoonte dat een schriever in gaot op zoe'n bespreking. Veur et gemak neem ik mar an dat dit niet gelt veur ameteur-schrievers. En as dat al zo is, now alla, dan mar een keer buten de stringen. Of et wodt niet opneumen, dat kan vanzels ok. Ik waoge et d'r mar op. Ik hebbe vrogger een peerd had, dat nogal es buten de stringen stapte en dan sleug hi'j somstieden mit geweld aachteruut. Mar as ik dan naor veuren leup, him bi'j et helster pakte en mit de aandere haand de ziedring wat naor buten beug en even vrundelik mit him praotte, dan stapte hi'j d'r ok zo weer in. Ik wil mar zeggen: now weten jim, hoe as jim mit mi'j an moeten.

Mar now genog flauwe grappies, ik moet es tot mien doel kommen. En dat is ditte: et is mi'j opvalen dat de Schrieversronte d'r slimme wies mit was, dat ze now mit dit boekien ("et eerste Stellingwarver laanklopende verhael"

en "dat zoj' een roman numen kunnen" (Henk Bloemhoff)) verschienen laoten kon. En et duurde mar even, doe was et: "Haarm, de eerste Stellingwarver roman", de titel van et stokkien dat Henk Bloemhoff schreef in de laeste Ovend over Haarm. En Harmen Houtman besprekt et boekien in et Fries Laandbouwblad ok as roman en vint dat sommige feguren wel wat meer "diepte" kriegen kund hadden. En dat et somstieden de indrok maekt, dat Haarm en zien volkien bruukt binnen as feguren, waoromme toe et boereleven van die tied henne spunnen is. Temeensen, zo bi'jglieks (ik hebbe et stokkien uutliend en dan weet ie et wel).

Van disse besprekings wol ik graeg wat zeggen. Op et veurste plak: ik hebbe nooit van doel west om een roman te schrieven, omdat ik et niet kan en omdat ik et niet wol. Ik bin et mit Bloemhoff iens: "Haarm zuj' as lezer niet zoveule aeventuren in vienen of psychologische ontwikkelings, wat de meersten aenlik al van een roman verlangen." Krek, en dat is mi'j now just te hoge grepen. Wat wol ik dan, doe ik hier mit begon? In een stil uurtien, doe ik mien "memoires" es deursneupte, docht ik: Dat oolde boereleven is vot en komt nooit weeromme. Die gedaachte brocht mi'j op et idee om dat boereleven, zoas him dat in mien leven ofspeuld hadde, te beschrieven, vaaste te leggen. Ommes, over een jaor of wat bin d'r gien meensken meer, die dit van uut eigen beleven beschrieven kunnen.

Die gedaachte nam vaaste vorm an, mar de vraoge was: hoe doej' dat! Een beschrieving van et boereleven, los van de meensken, een "documentaire" dus, zol, donkt mi'j, al gauw wat taoi en dreuge wodden. En ik wol d'r de sféér van et boereleven in hebben; de reakties van de meensken, die dat alles beleefden, in heur wark, in heur praot mit femilie en naobers, d'r mit vaaste leggen. Daor maekte ik et mi'j vanzels al aorig muuilik mit. Op et laest besleut ik om in et leven van een bepaolde feguur et boereleven van "doe" te beschrieven, van koehuder tot boer, van potstal naor ligboxe-stal.

Doe ik dat veurnemen es mit iene van mien kiender besprak, zee hi'j: "Ja, ik begriepe dat, Heit wil an de gang mit een "romantische documentaire"". En zo was et now percies.

Of ik slaegd bin in die opzet is een twiede: dat moe'n aanderen mar beoordielen. Mar op dezelde wieze gao ik veerder, dus mit et doel, de ontwikkeling van et boerebedrief perberen vaaste te leggen now et nog kan. De meenske in dit gehiel wil ik daorbi'j niet vergeten.

Dus gien roman, gien documentaire mar een krusing daorvan. En ik wete as fokker daj' mit kruuslingen slim veurzichtig wezen moeten. Dit mos mi'j toch even van et hatte. Ik hope dat de redactie et opnemen wil. Zo ja, dan al vaaste mien daank.

De schriever van "Haarm"
(Hendrik Vondeling)

Mien kleine buurmaegien

Et was dan zoveer mit Buurvrouw. Et gebeurde overdag. De beide ooldste jongen weren naor schoele. Buurman brocht de jongste bi'j oons. Ze hadden drie jongen en hoopten zo, dat et disse keer een maegien wezen moch. Et kleine mannegien snapte niet, waorom as hi'j now zolange bi'j Buurvrouw wezen mos en zeurde dan ok al es: "Ik wil naor Mem toe!" Mar 't lokte toch om him zolange doende en stille te holen, tot dat zien heit bi'j oons kwam mit de bosschop: "Joongien ie hebben een zussien kregen!"

Dat was botter in de bri'j. Wat weren ze d'r allemaole bliede mit. Et kleine ding gruuide hiel veurspoedig op en kwam in heur kleuterjaoren vaeke bi'j oons over de vloer. Kwam vaeke morgens helpen ofwasken. Ston dan boven op een stoel bi'j 't aanrecht en was dan drok doende de koffieboel schone te maeken. Ondertussen kwetterde ze mi'j de oren haost van 't heufd. Ze het ok al es an 't ofdreugen west mit 't zeemleer, mar dat gong doe wel een betien vremd. Ok was ze wel es an 't stofzoegen, mar dat gong minder goed as ofwasken, mar ze dee heur best. As d'r buten bloempies bluuiden kwam ze steevaaste anzetten mit een bossien, meerst botterbloempies. Die kwammen dan in een pottien en stonnen op 'e taofel te pronke. Doe ze naor de

kleuterschoele gong, kwam ze vaeke mit een zelskleurde tekening anzetten. Die kwam dan mit een spelde op 't behang. Daor kon ze dan zo verguld naor kieken. Ja, wat weren wi'j dikke buisies. En doe mos ze naor schoele. 'k Bin wel es onwennig west van heur anhankelikhied. Ze kon heur zo lekker nusselen op mien schoot en dan fluusterde ze mi'j in 't oor: "Ik vien Buurvrouw wel lief."

Laeter kwam ze mit heur rappot anzetten; now, dat kon bekieken lieden. Ze kreeg dan een kleinighied veur heur speerpot. Ok kwam ze vraogen of Buurvrouw een vassien in heur Poesie-album schrieven wol. Now, ik heb zels mar een gedichien bedocht en dat gong, hoe zol 't ok aanders, over heur kleuterjaoren, doe ze zo vaeke bi'j oons over de vloer kwam. 't Kleine maegien van eertieds wodde groot en gaot now naor de stad te leren en komt now minder vaeke langes. Toch vien ik et fijn as ze even an komt wippen. Ja, waor blift de tied!

Antien

Om te ontholen

Doe ik lestdaegs op een morgen es even bi'j de Meulepolle anleup weren ze daor krek naor veuren verhuusd. Dat volkien van de Schrieversronte stapte zo wies as stoterse haenen in dat oolde kaemertien van Klaos Donker en Margien omme. Doe wi'j tot et glas uut keken zegt Pieter Jonker: "Ik moet de gemiente mar es bellen as ze dat grösveltien veur de raemen ok even mi'jen willen. Dat grös wodt zo lange en et liekt zo roeg." Ik zegge zo: "Zoj' dat now wel doen, Pieter. Et is mi'j te min om daor de gemiente veur te bellen. Zoe'n hoekien. Ie kun d'r haost wel over henne pissen. Zollen wi'j dat zels niet doen kunnen? Ik hebbe argens bi'j een boer nog een zende in de stielbanen hangen. Die moet toch nog weer een keer scharp maekt wodden. As jim et goed vienen dan wil ik ok nog wel perberen om dat grös d'r of te kriegen. As et lokt moe'n wi'j mar ofwaachten." "Now," zegt Pieter Jonker tegen mi'j, "as ie dat doen willen dan

zetten wi'j jow op petret!" Et grösveltien leek mi'j wel wat taoi en doestig toe. Dan is et wel es een toer om et grös d'r wat glad of te kriegen. Vaeke begin ie dan wel es wat te kaomen en kropt je wel es een toppien grös onder de zende deur. De zende moet dan goed scharp wezen. Gelokkig zitten d'r gien mollebulten in. Wel zitten mit al die natte vaeke de mieghummelnusten wat hoge in et grös en dan bi'j' de snee van de zende ok zo mar kwiet. "Mi'j donkt, wi'j mossen et toch mar es perberen," zee ik. "Now," zegt Pieter Jonker, "dan moej' al die meneuvels van strieken, opstrieken, en zende heren ok nog es maeken. Dan willen wi'j die ok nog op petret hebben!" "Ofpraot!!" En zo is et gaon!

Pieter Heida

Krummelties

- Perf.dr. H. Entjes wodde op maendag 17 september 60 jaor. Disse jaordag van de hooglerer Nedersaksisch, die ok veur de Schrieversronte zoveul betekent, wodde wat meer as gewoon. Van et tiedschrift Driemaandelijkse Bladen verscheen een biezunder nommer, wiels Willem Diemer een aorig boek bi'j zien eigen Stabo/All-Round b.v. uutkommen leut: Prof.dr. Hendrik Entjes (1919 - XVII september - 1979) 'n Vreendenbook, daor mennig schriever en/of "taelbeweger" een bi'jdrege veur leverde. "Oonze" Johan Veenstra leverde et verhael Marian veur disse bundel. Veerder warkten (o.e.) mit: Hans Heyting (Drente), H. Engelbertink (Twente) en G.J.H. Krosenbrink (Aachterhoeke). Pries: *f* 17,50, 122 blz. (H.Bl.).

- "Oonze" Oene Bult is de laeste tied nog al es in de locht (radio) en in de kraanten, om zien bosschop over alderhaande zaeken uut te dregen. En niet in 't laeste plak om oonze Stellingwarver minderhied. De pesisie daorvan gaot him nao an 't hatte. Gelokkig begint de groep te gruuien, die him daor ók ongerust over maekt (H.Bl.).

- Sietske Bloemhoff het now een stokkien van heur muzikale kreativiteit an Grunningen geven: ze het mitwarkt an de ni'je Grunninger volksmeziek-L.P. kovvie kloar? van de groep Törf (P.J.).

- Et bestuur van de Schrieversronte is doende mit et ofwarken van een riegel "haandschriften", die dus in principe boeken wodden moeten zollen. Et veerste is 't op 't heden mit een bundel schetsen van et oolde Wolvege deur de heer F. Middendorp, haost nog beter bekend as Fokke van Lute (Her en der deur et oolde Wolvege), en een boekien van Peggy Klinkhaemer (H.Bl.).

- Veur meensken die interesseerd binnen in de studie van oolde naemen van hoekies laand, bos, paeden, huzen en zo: Johan Veenstra geerde ze bi'jmekeer veur Ni'jhooltpae (mit zien woordeboekgroep), wiels Philomène de Bruijn d'r een artikel over schreef: Toponymie van Nijeholtpade, in: Driemaandelijkse Bladen (1978) no. 4, blz. 121 t/m 144. Losse nommers te koop via oons kantoor (*f* 3,--; portokosten kommen d'r overhenne) (P.J.).

- In Philologica Frisica anno 1980 (blz. 147-168) verscheen Henk Bloemhoff zien lezing Een peer odderingsprincipes die et Stellingwarfs anbelangen die hi'j hul op et Fries Filologekongres 1978. Et twiede pat van die lezing is aenlik veural veur taelkundigen geschikt, en minder veur een groot lezerspebliek. Veur belangstellenden: overdrokkies via oons kantoor van de schriever over te nemen (*f* 6,-- + porto); hi'j het d'r mar een peer. De hiele bundel (in de lezing Tussen Fries en Nederlands van Perf. Entjes wo'n de Stellingwarven ok nog even anruurd, wiels de ere lezings veural over 't Fries gaon) is te bestellen bi'j de Fryske Akademy, Doelestraote 8, 8911 DX Liwwadden (194 blz.; *f* 27,50) (P.J.).

- Ni'j bi'j de "Europese Bibliotheek" in Zaltbommel is: Kent u ze nog... die van Haulerwijk en Waskemeer deel 2, deur B. van den Berg M. Tjzn. Wa'k van diel 1 indertied

in De Ovend zegd hebbe, gelt ok weer veur dit diel: deur et uutvoerige commentaor bi'j de mooie foto's de muuite weerd (Philomène).

- De Woordeboekaovend op 28 november in Buil het donkt mi'j hiel goed voldaon. We kommen d'r op weeromme in oons eerste nommer van 1980 (Woordeboeknommer) (H.Bl.).

- Oonze publiciteitskemmissie maekte een reclame-sticker, bi'j disse Ovend bin d'r een peer insleuten. Ze vienen wel een goed plakkien? Begriep oons goed, meer as ooit te veuren gelt dat we oons stark maeken moeten mit mekeer. Allienig as we mit een hiele grote koppel binnen stellen we wat veur, as et d'r om gaot alderhaande zaeken van de grond te kriegen. Disse sticker is nog mar ienvooldig, en kost niks. Bi'j de Schrieversronte is van begin feberwaori of een nog wat mooiere sticker te koop veur twie kwatties. Mit de tekst: "Ik praot Stellingwarfs. Ie toch ok?" Koop him, hang him overal henne en doe him iederiene kedo! (H.Bl.)

- De volgende keer wodt weer een inhooldsopgifte over de hiele jaorgaank insleuten. Meensken die alle 6 nommers graeg inbienen laoten willen, mar niet weten waore en hoe dat kan, kun hierover infermaosie bi'j oons kantoor kriegen (P.J.).

- De tekenings van de kaorties bi'j et artikel van de heer G.P. Mulder in de veurige Ovend weren weer van Geert Lantinga uut Wolvege (H.Bl.).

- Bi'j de Schrieversronte verscheen de twiede drok van Hendrik Vondeling zien Haarm. Opl.: 1000, pries tot 1-1-1980 *f* 11,50, daornao *f* 13,-- (P.J.).

- Karst Albert Berkenbosch woont van 1 jan. 1980 of weer in Berkoop (Schuinpad 38). Hi'j treedt van feberwaori of an weer riegelmaotig op mit een ni'j pergramme, now mit begeleider de gitarist Guus Huis in 't Veld uut Ooldemark (H.Bl.).

Brief uut Harris

An de Stellingwarver Schrieversronte.

Harris, 30 oktober 1979.

Beste oolde bekenden,

't Jaor begint al weer in te kotten. Et gaot zó hadde, ie kun et haost niet bi'jholen. En et is zo veer henne op oonze leeftied moej' van elk jaor en elke dag 't beste maeken, want wi'j hebben de meerste jaoren aachter de rogge. 1979 is veur oons nog al weer hiel goed uutvalen. We bin allebeide goed fleurig en gezond en oonze kiender en kleinkiender ok. 't Is hier wel een arge natte en bruuise zommer west, en et is nog an de natte kaant. D'r is een protte grös gruuid, mar om d'r huj van te maeken dat was een toer. De sojabonen en mais leek de hiele zommer zo veulbelovend, mar d'r was niet genog zunneschien, zodoende vaalt de opbrengst wel wat of. De maisoogst begint hier krek, dat is ok minstens drie weken laeter as gewoon. De mais is niet dreüge genog om in de schure te doen, en moet allegere eerst dreugd wodden en dat is duur mit al de hoge eulie- en gaspriezen. Et is veur de boeren ok een toer om mit die grote combines op 't laand te kommen. Dan zitten we hier mit de treinstaeking, dus de mais en bonen kun niet vervoerd wodden. De koperaosies zitten now al vol, en de mais is nog haost allemaole op 't laand. En vanzels de priezen liekt ok wel snert, mit zokke grote veurraoden zaod. We leven hier tegenwoordig in een arg onzekere tied. Veepriezen gaot nog wel want d'r is hier tekot an koevleis. Varkens bin slim goedkoop. Dat is krek aandersomme, daor bin veuls te veule van. Vette ossen brengen hier ongeveer *f* 1,40 et pond levend gewicht en de varkens *f* 0,75 et pond. Daor moet geld bi'j. Et zal wel weer een jaor langer duren om hier riek te wodden.

Et laand verkocht hier raozend duur. En de benzine is

hier now ien dollar de gallon. D'r kommen hier ok al hoe langer hoe meer kleine auto's. Zels rieden we niet zoveul. We blieven meerstal dichte bi'j et honk; zo now en dan es even naor de stad en naor de kiender. Ik heb twie jaor leden nog mien riebewies kregen, want Ruurd moch niet meer rieden, en dan hang ie altied van een aander of. We hebben hier onderlaest ok nog visite had uut Buil. Dat is altied noflik om es eventies de femilie weer bi'j langes te gaon.

In oktober bin Ruurd en ik 50 jaor trouwd west en de kiender hebben oons es eventies knap in 't zunnegien zet. We bin in 1929 in New York trouwd, doe ik overkommen bin van Hollaand, in iene van die hoge wolkenkrabbers. Now daor hebben ze 't zeker goed verzegeld want we hebben et 50 jaor vol holen, dat is een hiel veurrecht. Dus de kiender hebben d'r een fesien van maekt. D'r weren omtrent 200 gaasten. 'k Wus niet dat we zoveul vrunden en kunde hadden. De kiender hadden een pergramme maekt, mit eigen meziek en zang. 't Was veur oons een onvergetelike dag en d'r bin niet zoveule die daor an toe kommen. We hebben hier de laeste twie jaor nogal een riegel oolde Oost-Stellingwarvers verleuren: Roelof en Joukje Heida-Pluim, Sibbe Hielkema, Klaas Heida en de vrouw en Wieger Mulder en de vrouw, allemaole ofkomstig van Berkoop. Ze weren allemaole over de tachtig en de Mulders over de 90, en hadden allemaole een goed leven had. Now, ik hool d'r mar mit op. Bi'j de tied dat jim dit lezen is et al haost ni"j jaor. Zo wi'j weensken jim allemaole 't alderbeste en een Zegend Ni'j-jaor van

Ruurd en Anne Hellinga - v.d. Gaast,
Box 147, U.S.A.,
Harris, Iowa 51345.

En mag de Schrieversronte jim, fem. Hellinga - v.d. Gaast, nog fielseteren mit jim "50 jaor trouwd wezen", en meugen we speciaol alle Stellingwarvers in de vremde nog es et beste weensken veur 1980. Red.

Mien lege huus

In 't vaele locht zie 'k je gezicht,
hiel onverwaachs dan bi'j' d'r weer,
hoe lange he'k je aens niet zien,
wanneer waj' hier de laeste keer?

Ik weet et wel, de tied die vligt,
een maond is ommes zo veurbi'j,
en disse naacht maekt vule goed,
tot morgenvroeg dan bi'j' bi'j mi'j.

Mar ondaanks jow bin 'k toch alliend,
as op een eilaand veer van hier,
as deur een kleurig waes van rook,
zie ik je drinken van je bier.

Ik weet ja dat et nooit wat wodt,
dat keer op keer 't gelok verstomt,
as uut et oost et donker vlocht
en staorigan et daglocht komt.

Want in de morgen gaoj' weer vot,
weeromme naor je eigen huus,
en klinkt de echo van de naacht
verleuren deur mien lege huus.

Johan Veenstra

Hiel even mar

Hiel even mar,
as in een film
die terogge dri'jd is,
zicht hi'j et plaetien
van zien jeugd.

Een koolde winteraovend
mit Heit en Mem
om de keukentaofel.
Een walmende
pietereulielaampe,
et geluud van et
legen van de kolekit,
een risselende kraante,
een pruttelende koffiekanne
en een slaopende hond.
Doodgewone dingen,
lochtende baekens
naor kienderlik gelok.

Hiel even mar
zicht hi'j alles veur him,
dan dooft et locht
van zien herinnering
en lopt hi'j veerder
langs de stienen
op et hof.

Johan Veenstra

.... weensken jim bestuur en mitwarkers.
(pennetekening van Sietske A. Bloemhoff)

de ovend

een uutgifte van de Stellingwarver Schrieversronte,
Postbusse 138, 8430 AC Oosterwolde
till. 05160-4533

Adm.: Johan Veenstra, Binnenweg 3, Nijeholtpade

Red.: Henk Bloemhoff, Bovenweg 15a, Nijeberkoop

„De Ovend" komt ien keer in de twie maonden over de heerd
bi'j de leden van de Stellingwarver Schrieversronte
Lidm./ab. (tegere) kost f12,50 in 't jaor

Baankno. 29.98.07.711
Girono. 831523 van de Coöp. Voorschotbank Oldeberkoop
t.g.v. Stellingwarver Schrieversronte no. 711